

Žajtscha sazasa pschijochta general Mac Mahon a wese kwartier w grože Dürkheim. Zogo předne požedane běšcho sa landfortami, (pscheto tych woni sewšchym němějachu,) aby sgonili, zo Franzosate stoje a na kotry bok se dejali derisch. To běšcho žakoscź! My teke drugich fortow němějachmy, ako te se schule; ga buchu te jim dane. Gaby te kněža tog rynšcheg bura pschafchali, ten by jim deke hukasať, ale nam se woni nedowěřichu, dokulž nimski powedachmy. Zož něto we plědnem hotognuschu we našchych sedranych fortach nahuknuchu, to nějo Prusijanam wěscze niz schkožeto.

Pšched grodom na gasy stojascho welizki woš, mašem chromu rowny, na tom wižechu se te plowa: Cuisine du maréchal, to jo: kuchňa maršchalowa. Sivercha na wosu běchu klětki a we nich schake žywe potrebnosczi sa głodny břuch, ako kofoschy, sasany, gotubje a t. d. Zo huschki a wojaki a my pschiglědate dejachmy tomu gronisch; gorke warzane žěšcho psches našche dušche, wotere klejachu. Ta arměja głodna, sgiňona; ten general ma dodoscza, weto se nestara wo šwoje wojnaťe. Žeden žiw, až te wojaki wěž sa žednym kommandom něpluchachu, ale jano wo šwoj žywot se starachu. Žeden winik namžo lepej schadnusch, ako te něto žyňachu. Ršchěšcho něchten k maršhaloju skjaržyt, ga něbu předě pušhcžouny, tež ja (ten farať) niz. Za něbdu zaš žyweňa sabysch, zož pšched rotami wižech. Tam stojachu generale a huschki se kdsami we wozyma dla tužyze a rosgořeňa. Žaden mot nich řaknu ku mńo: „Pšchemyplijšcho, kněš farať, řaka něto Franzojška huglěda!“ Za mot gronich plakuzy: „Ga wesmišcho, zož poderbischo!“

Lěbda běch doma, ga wali se kopiza Turkošom